

kende være til Tjeneste for Ministeren og skal besøge de Forretninger, der som Fællessager behandles paa Fællesmøder af de to Generaldirektører og Chefen for 1ste Departement. Indenrigsministeren udtalte allerede ved Behandlingen af Lovforslaget om Postvæsenets Styrelse paa mine Vegne dette, og jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, han derom fremsatte.

Ivar Berendsen: Jeg vil udtale min Tak til den højtærede Trafikminister for hans Udtalelse, som ikke blot indeholdt en fuldstændig og fuldstændig fyldestgørende Forklaring, men ogsaa en Fremstilling af de vedkommende Administrationsforhold, der ganske svarer til Rigsdagens Opfattelse. Dernæst vil jeg udtale Ønsket om, at den Forstaaelse, som altsaa nu findes fra alle Sider, ikke vil svinde bort, og at følgelig de tre ganske frit staaende, under Ministeren direkte sorterende Departementer: Telegrafvæsenets, Jernbanevæsenets og Postvæsenets, ingen Sinde af 1ste Departement maa blive betragtet som sorterende under dette.

Wulff: Jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger til to Punkter vedrørende det foreliggende Tillægsbevillingslovforslag. Det ene drejer sig om de to foreslaaede Statsbidrag til Sct. Mortens Landsogn ved Næstved og til Sct. Hans Landdistrikt ved Odense. Jeg er for disse Spørgsmaals Vedkommende i Samstemning med, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) før udtalte, og da det ærede Medlem saa udførligt gennemgik de Motiver, der kunde anføres i denne Sag, skal jeg ikke gentage dem. Skønt jeg maa give det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) nogen Ret i, at Skatteprocent og Ligningsprocent ikke ubetinget er en Maalestok, som passer hele Landet over og kan anvendes ganske ens, kan jeg dog ikke se rettere, end at der vil være Fare for, at den foreliggende, af et Flertal anbefalede Bevilling til de to Landdistrikter vilde medføre faretruende Konsekvenser, idet man neppe vilde kunne nægte Sognekommuner med en lige saa høj eller endnu højere Skatte- og Ligningsprocent et lignende Tilskud af Statskassen, som man havde givet de to her omhandlede. Det vilde efter min Mening være naturligere, at det var igennem Amtet, man kom disse Kommuner til Hjælp. Den endelige Hjælp, som kunde ydes dem, vilde være Indlemmelse i de vedkommende Købstæder, hvis Naboskab bevirker, at de væsentlig bebos

af Arbejdere og derfor er ugunstigt stillede i Henseende til Skatter. Men hvis man ræsonnerer saaledes, at det vil være noget, inden en saadan Tilslutning til nærmeste Købstad kan opnaas, og man derfor vil komme dem midlertidigt til Hjælp, forekommer det mig naturligere at gøre det paa samme Maade, som man hjælper den ganske anderledes haardt betrængte Allinge-Sandvig Kommune, nemlig gennem et rentefrit Laan i Stedet for et ligefremt Statstilskud. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende ikke anbefale at stemme for de til de to Landdistrikter foreslaaede Tilskud, men vil af de Grunde, jeg kort har anført, anbefale at stemme imod.

Det andet Punkt, jeg vil berøre, er det udenfor Udvalgets Liste stillede Underændringsforslag om at forhøje Tilskuddet til Københavns Kommunes Skolevæsen fra 102,000 til 205,000 Kr. Naar det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), da han forsvarede dette Underændringsforslag, syntes at gaa ud fra, at Ændringsforslaget om de 102,000 Kr. var fremsat paa et løst Skøn, og at der blev gjort Københavns Kommune Uret gennem et saadant løst Skøn, kan jeg ikke være enig med ham. Nej, desto værre er Ændringsforslaget fremsat paa Grundlag af den bestaaende Lov, og det var Aarsagen til, at i alt Fald jeg for mit Vedkommende — og jeg tror, det samme gælder flere af Finansudvalgets Medlemmer — ikke allerede i Udvalget fremsatte Forslag om et forhøjet Tilskud. Jeg for mit Vedkommende bøjede mig i alt Fald for det Ræsonnement, som Ministeren havde kunnet anføre. Det forholder sig nemlig saadan, at efter Skoleloven af 1899 faar København som Tilskud til sit Skolevæsen kun 170,000 Kr., altsaa kun et forholdsvis omtrent halvt saa stort Tilskud som de øvrige Kommuner i Landet. Det er Lov, men det er efter min Mening en Uretfærdighed, og jeg har paa egne og mit Partis Vegne benyttet de Lejligheder, som bødes, til at protestere mod den Ulighed. Ligeledes er der fra vor Side gennem det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) under Behandlingen af Dyrtidsloven her i Tinget fremsat det Ønske, at Staten vilde stille sig saaledes overfor København, at man gennem et Tilskud satte Byen i Stand til at give sine Lærere et Dyrtidstillæg af lignende Størrelse som det, Staten tilvebragte for Lærerne i det øvrige Land. Medens altsaa denne formelle Grund, at Ministeren havde en Lov at støtte sig paa, afholdt mig fra at stille Forslag i Finans-